

[Без конверта]

[С.] I

Шановний письменник Маняк В.А.

Прочитавши в газеті «Сільські вісті» від 3 січня 1989 р. про те, що твориться Книга-меморіал «33-й голод» я рішила, як не тяжело, написати нашу тяжку трагедію цього року. Мамі моїй Ковальовська Оксана Іванівна 93 роки. Я Гаркуша Марфа Іванівна 1922 р. народження. Брат Ковальовський Борис Іванович 1926 р. народження. Зосталася я жива, а була уже пухла від голода, та забрала мене рідна тітка на Донбас, а брат остався живий у 6 років зазнав поневірянь і страждань, алеж ногами прокрадався у млин та пекарню достати хоч що небудь на прожиття де його не раз били і навіть укинули в колодязь та він був з дерев'яним зрубом по якому виліз зі страхом. А мама то бог знає один як зосталася жива навіть ногами не могла ходити так опухла. Нас було 4 дітей у батьків то «бригада» навіть з печі нас прогнала,

[С.] II

а у запічку забрала останнє зернечко. Їли конину бо недалеко була салотопка де звозили мертвих коней. Батько Ковальовський Іван Никифорович у 47 помер з голоду. Погасилася позика на 20 крб. то ходив цілий тиждень за 20 крб. та тільки обіцяли «на завтра» віддати та так і недали, а ми все чекали ось батько одужає і купе пшона, наваре каші, бо мами не було вдома поїхала в Білорусію міняти за коб яку одежину харчі та так він бідний голодний і помер не діждавшись мами ми самі з сусідами хоронили, братіки Ковальовський Петро Іванович 8 років Ковальовський Віктор Іванович 4 роки в одну ніч померли з голоду, а мама сама пухла їх похоронила на огороді, а тепер мама більшість як візьме хліб в руки і плаче, бо все їй чується як просили діти їсти. Звичайно всього страхіття не описати і не переказати яке пережили не уміститься і в зошит, но я пишу хай і наші бідні мученики будуть записані в

[С.] III

цій книзі. Ще хочу додати в цю книгу померлих моїх двоюрідних сестер.

Ковальовський Федосій Никифорович 50 р. – дядько.

Ковальовська Наталія не знаю по батькові дружина дядька. 48 р.

Ковальовська Параска Федосієвна 14 р.

Ковальовська Марфа Федосієвна 12 р.

Це вся сім'я померла з голоду, а скільки ще сусідів померло можливо хто з їх дітей напишуть які чудом осталися в живих.

10/ I – 89 р.

317 917 Кіровоградська область

Олександрійський р-н

пмп Нова-Прага

вул. Червоноармійська 69

З повагою Гаркуша М.І.